

Hovimestari on syyllinen!

- - Shakki matti! Huudahdan iloisesti.
- - Oi, sinä voitit taas! Naurahtaa Robert-setäni.

Robert-setäni on hyvin rikas, ja hän täyttää 50 vuotta tänään. Kello on 10:23, ja valtavat sukujuhlat alkavat vasta kuudelta. Hän sanoo yleensä: ”Täytän 50 vuotta vain kerran elämässäni, niistä juhlista pitää tulla näyttävät!” Hän on jopa ostanut kultaisen jalokivillä koristellun mehukannun vain tätä juhlaa varten!

Setäni kysyy:

- - Haluatko nähdä kultakannun?
- - Juu, se olisi kivaa, vastaan iloisesti.

Lähdemme kävelemään pitkiä käytäviä, kunnes tulemme oven luo joka on aivan Robert-sedän makuuhuoneen oven vieressä. Hän ottaa avaimen taskustaan ja avaa oven. Pienen komeron sisällä on rautainen kassakaappi.

- - 12 astetta oikeaan 3 vasempaan, setä mumisee.

Ovi avautuu ja näen tyhjän kassakaapin.

- - Mitä, missä se on?! Robert parkaisee niin kovaa että se kaikuu melkein koko talossa.
- - Onko se varastettu? Minä hämmästyin.
- - Ei voi olla totta! Se kannu maksoi omaisuuden!

Setä lähtee juoksemaan paniikissa:

- - Kannuni on varastettu!

Juoksen hänen peräänsä. Olen yksi harvoista sukulaisista jotka ovat tulleet etuajassa, loput tulevat vasta iltapäivällä. Yhtäkkiä joku tulee ulos erään huoneen ovesta. Hän on noin 35-vuotias hyvin pukeutunut hieman pyöreä mies joka sanoo:

- - Odottakaa, tämä kuulostaa minun hommiltani!
- - Mitäh? Robert setä ihmettelee ja pysähtyy. Minä pysähdyn myös.
- - Päivää, saanen esitellä itseni: Olen Patrik McDonald, yksityisetsivä.
- - Voisitko sinä selvittää kuka varasti kannuni?

Milja Luomala

- - Tottahan toki, tekisin sen mielelläni.
- - Mitä pitää tehdä?
- - No ensin tutkitaan rikospaikka, tietenkin.
- - Tottahan toki, miksen sitä tajunnut? Sanoo Robert.

Jokin epäilyttää minua tuossa miehessä, en vain oikein tiedä mikä. He lähtevät kassakaapin komeroa päin. Seuraan heitä. Puolessavälissä Patrik pysähtyy.

- - Minulla on kyllä nälkä, eivätkä aivosolut työskentele hyvin nälkäisenä.
- - No mennään sitten syömään jotain! Robert huudahtaa.

Menemme syömään, ja syönnin jälkeen suuntaamme kassakaapille. Patrik tutkii kassakaapin tarkasti.

- - Ei murtojälkiä. Hyvin mystistä.
- - Pystytkö silti selvittää varkaan? Robert-setä kysyy huolissaan.
- - Tottahan toki, mutta tämä tekee siitä hieman vaikeampaa.

He lähtevät pois jutellen. Haluan vielä vilkaista kassakaappia itse. Siinä ei kyllä näy selkeitä murtojälkiä, mutta muutaman minuutin tarkan tutkimisen jälkeen löydän pienen poratun reiän kassakaapin pohjasta.

- - Mikähän tämä on? Ihmettelen.

Otan pienen muistivihon ja kynän taskustani ja kirjoitin:

Pieni reikä kassakaapin pohjassa

Tulen ulos komerosta ja suljen oven. Sitten säpsähdän. Otan muistivihon uudelleen taskusta ja kirjoitan:

Epäilyttävä ”yksityisetsiva”

Katselen ympärilläni. Minnehän he ovat menneet?

- - No, pitää varmaan mennä etsimään.

Noin vartin etsimisen jälkeen löydän heidät keittiöstä jossa Patrik parhaillaan kuulustelee keittiön henkilökuntaa:

- - Mitä teitte viime yönä?
- - Nukuimme tietenkin, vastasi joku heistä hieman turhautuneena.

Milja Luomala

- - Onko teillä avain kassakaappi komeron oveen?
- - No ei, miksi olisi? Vastasi toinen ärsyyntyneenä.

Kun hän on lopettanut tyhvät kysymyksensä (Juu, varmasti rikollinen vastaisi rehellisesti noin suoriin kysymyksiin), menen hänen luokseen ja kysyn viattomasti:

- - Saisinko nähdä etsiväkorttisi, minun mielestäni ne ovat niin kiehtovan näköisiä!

Tarkkailen hänen ilmettään joka säpsähtää ja näen hänen hermostuneisuutensa vaikka hän yrittää hymyillä sen päälle. Hän takeltaa:

- - Eh, ai sen, se jäi minulla kyllä valitettavasti kotiin.

Tämän sanottuaan hän rientää nopeasti pois paikalta. Otan taas vihkonni taskusta ja kirjoitan uusimmat muistiinpanot:

”Etsivän” kysymykset epäammattimaisia

Ei omista etsiväkorttia

Sen jälkeen naurahdan. Hän ei edes tehnyt muistiinpanoja kysymyksistään!

Epäilykseni Patrik McDonaldia kohtaan kasvavat, vaikka en tiedä miten hän olisi varastanut kannun. On vain jatkettava tutkimuksia.

En haluaisi mennä jonkun toisen huoneeseen nuuskimaan, mutta nyt on pakko. Käytävät ovat tyhjä. Koputan oveen josta Patrik oli tullut ulos aamupäivällä. Niin varmistan että hän ei ole siellä, ja vaikka olisikin, pyytäisin häntä vain kello neljän teelle. Koputan. Ei vastausta. Koputan toisen kerran. Ei taaskaan vastausta.

Avaan oven varovasti. Huokaan helpotuksesta että ovi ei ole lukossa. Tuhahdan. Hän on ollut täällä korkeintaan pari päivää niin kuin minäkin, ja silti huone on jo kuin pommin jäljiltä!

Tutkin ensin lipastoja, mutta pidän koko ajan korvani auki siltä varalta että joku olisi tulossa. Ensin löydän vain vaatteita, mutta sitten kun menen tutkimaan yöpöydän laatikkoa, löydän lompakon. Avaan sen ja löydän ajokortin jossa lukee ”Joe Leaf”! Arvasinhan että McDonald on valenimi! Sitten katselen muita kortteja. ”Piilotammemitävain”-bonusasiakaskortti? Mikä ihme tämäkin on? Juuri silloin käytävältä kuuluu puhetta:

- - Olen ihan lähellä ratkaisua!
- - Miten hienoa! Kuuluu Robert-sedän ääni.

Kauhistan ja juoksen äkkiä kylpyhuoneen suihkuverhon taakse. Ovi käy ja Patrik (tai siis Joe) astuu sisään. Kuulen hänen mumisevan: ”Minun pitäisi varmaan käydä suihkussa”, ja minä kauhistan. Sittenhän hän löytäisi minut! Huokaisen syvään kun hän naurahtaa: ”Ai niin, minähän kävin eilen, ei minun nyt tarvitse käydä!” Muutaman minuutin päästä ovi käy taas, mutta pysyn vielä piilossa vähän aikaa että varmistuun että hän varmasti on mennyt.

Milja Luomala

Menen takaisin yöpöydän luo, mutta lompakko on kadonnut. Hän on varmasti ottanut sen mukaansa. Ilostun kun huomaan että hänen puhelimensa on vielä siellä. Otan sen ja etsin johtolankoja. Ahaa! Siellä on vastaanotettu puhelinvastaaja viesti. Painan play nappia:

- - Kannu on nyt piilotettu ison sillan alle niin kuin käskit.

Nyt ymmärrän sen bonusasiakaskortin. Tämä varmasti riittää todistamaan ”Patrik McDonald” :in syyllisyyden! On enää vain yksi ongelma: Miten hän teki sen?

Istun huoneeni sängyllä ja tuijotan muistiinpanojani. ”Pieni reikä kassakaapin pohjassa”, mikä se on? Mietin eri mahdollisuuksia. Sitten mieleeni muistuu eräs dekkari jossa roisto oli asettanut hologrammi kuvan kassakaappiin ja saanut sen näyttämään tyhjältä! Niin hän oli varmasti tehnyt! Joe oli varmasti varastanut joltain työntekijältä avaimen komeroon, porannut reiän ja laittanut pienen hologrammi koneen. Setä oli paniikissa juossut pois lukitsematta kassakaappia, ja kesken syömisen ”Patrik” oli sanonut menevänsä vessaan. Silloin hän oli hakenut kannun ja hologrammikoneen. Täydellinen suunnitelma! Otan puhelimen käteeni ja soitan poliisille.

Syömme juhlaillallista pitkän pöydän ääressä. Kuulen kuinka Robert ja Patrik kuiskuttelevat:

- - Milloin paljastat syyllisen?
- - Kun jälkiruoka alkaa.

Kun pääruoka on syöty, Robert-setä kilistää lasiaan, nousee seisomaan ja kuuluttaa:

- - Kultainen jalokivillä koristeltu mehukannuni varastettiin aiemmin tänään.

Väkijoukko kohahti. Robert jatkaa:

- - Mutta ei huolta, onneksemme joukossamme on yksityisetsivä joka on selvittänyt syyllisen!

Patrik nousee seisomaan ja kumartaa:

- - Niin, tämä oli kyllä erityisen kinkkinen tapaus, mutta löysin syyllisen kuten aina.

Väki taputtaa.

- - Kiitos kiitos. Syylinen on...

Odotan oikeaa hetkeä.

- - ... Hovimestari!

Hovimestari tiputtaa lattialle tarjottimen jota oli juuri tuomassa:

- - Mu-mutta, enhän minä...
- - Sain selville upealla etsivätyöllä, että hovimestari on ainoa, jolla on isännän lisäksi avain komeron oveen, joten hän on varmasti syyllinen!

Milja Luomala

- . Mutta hän on ollut töissä täällä ainakin 25 vuotta! Robert älähtää.
- . Yksi tärkeimmistä asioista etsivän työssä on olla luottamatta keneenkään! Patrik huusi.

Nyt oli oikea hetki. Nousin seisomaan ja huusin:

- . Mitä sinä tiedät mitään etsivän työstä, Joe Leaf!
- . Mitä sinä...?
- . Hän on syyllinen ja tässä todiste!

Kaivoin Joen puhelimen taskusta ja matala ääni sanoi:

- . Kannu on nyt piilotettu ison sillan alle niin kuin käskit.

Joe lähti juoksemaan ovea päin, mutta kun hän avaa oven yksi poliiseista huutaa:

- . Sinut on pidätetty!

Hän ei pääse enää minnekään ja pian hänellä on käsiraudat ranteissa. Joe kääntyi minuun päin ja murahti:

- . Mistä sinä sen selvitit?! Tämän piti olla elämäni täydellisin suunnitelma!
- . Sanotaan vaikka niin, että satuin lukemaan saman dekkarin kuin sinäkin.

Hän vain murisi kun eräs poliisi vie hänet pois. Toinen poliisi tulee luokseni ja sanoo:

- . Haimme kannun ison sillan alta niin kuin pyysit.
- . Ihanaa!
- . Joe Leaf on kauan etsitty superrikollinen, joten sinulle kuuluu suuri palkkio!
- . Tiedän jo mitä teen sillä rahalla: Lähden perheeni kanssa lomalle!

Robert-setä juoksee luokseni ja haluaa minua:

- . Ihana veljentyttöni! Kiitos paljon!
- . Eipä mitään, se oli todella hauskaa!
- . Juhlat jatkukoot! Setä huutaa ja juoksee ulos.

Vieraat seuraavat perässä ja siellä heitä odottaa upea ilotulitus.

- . Hyvää 50-vuotis syntymäpäivää Robert! kaikki huutavat.

Kilpailija B 62

Milja Luomala